

## U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Karla Šimky a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce: **I. K.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 17. 5. 2006, č. j. 61 Az 12/2005 - 20,

### t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

### O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou osobně ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem dne 4. 7. 2006 se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 13. 1. 2005, č. j. OAM-3650/VL-07-08-2004. Tímto rozhodnutím byla zamítnuta jeho žádost o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu). Krajský soud žalobu stěžovatele zamítl, neboť rozhodnutí žalovaného bylo vydáno v souladu se zákonem a na podkladě dostatečně zjištěného stavu věci.

Vzhledem k tomu, že rozhodnutí krajského soudu bylo vydáno po nabytí účinnosti zákona č. 350/2005 Sb. (tj. po 13. 10. 2005), postupoval zdejší soud již podle zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), ve znění novelizovaném uvedeným zákonem. Nejprve se však Nejvyšší správní soud musel zabývat tím, zda jsou splněny podmínky řízení o kasační stížnosti. V případě, že by shledal kasační stížnost přípustnou, rozhodoval by následně o její přijatelnosti podle § 104a s. ř. s. Kasační stížnost však byla podána opožděně a podmínky řízení tudíž naplněny nejsou.

Ze spisu vyplynulo, že napadený rozsudek byl stěžovateli doručen do vlastních rukou dne 20. 6. 2006.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s., musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí a zmeškání této lhůty nelze prominout. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek její lhůty a podle odst. 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele

poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit. Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů byl den doručení, tedy úterý 20. 6. 2006. Poslední den lhůty připadá na úterý 4. 7. 2006, kdy také lhůta k podání kasační stížnosti marně uplynula.

Stěžovatel sice kasační stížnost poslední den lhůty podal, avšak ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem. Podle § 106 odst. 4 s. ř. s. se kasační stížnost podává u soudu, který napadené rozhodnutí vydal (v daném případě je takovým soudem Krajský soud v Ostravě, proti jehož rozsudku stěžovatel v kasační stížnosti brojí); lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu. Z uvedeného tak vyplývá, že k tomu, aby kasační stížnost byla podána včas, je třeba ji ve lhůtě dvou týdnů podat ke krajskému soudu, který napadené rozhodnutí vydal nebo k Nejvyššímu správnímu soudu. V daném případě stěžovatel kasační stížnost podal sice ve lhůtě, ale k nepřislušnému Krajskému soudu v Ústí nad Labem; tento soud pak kasační stížnost zaslal příslušnému Krajskému soudu v Ostravě až dne 13. 7. 2006, tedy opožděně.

Nejvyššímu správnímu soudu tak nezbylo, než kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b), § 120 s. ř. s. odmítnout.

Podle § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

**P o u č e n í :** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. srpna 2006

JUDr. Miluše Došková  
předsedkyně senátu